

Ліки зміцнюють тіло, а книга - душу

Біблія

№ 6 (45)
2018
(червень)

ТЕРАПЕВТ

Видається з 1 жовтня 2014 року

*Бюлетень Наукової бібліотеки
Харківського національного медичного університету*

ПОЧАТОК НОВОГО ПЕРІОДУ, ПОЧАТОК ЯКІСНИХ ЗМІН!

С. 3

Зміст

Початок нового періоду, початок якісних змін!	
Випуск 2018	<i>Редакція</i>С. 3
Фундатори	
Перший серед фізіологів на теренах України	<i>Р. Вороніна</i>С. 4-5
Читання зі смаком	
Оковы для тела	<i>Н. Рудько, О. Неботова</i>С. 6
Аскорбінка для душі	
Кращі книги всіх часів	<i>О. Сохар, Д. Івашова</i>С. 7
Натхнення	
Місяць білих ночей, квітучих трав, співочих птахів...	<i>М. Заговора</i>С. 8
Хроніка подій	
Квест «Фантастичні хвороби»	<i>Р. Вороніна</i>С. 9
Тематична виставка «Рак молочної залози...»	<i>Л. Скрипченко</i>С. 9
Кохати, втрачати, але все ж таки сподіватись	<i>Р. Вороніна</i>С. 10
Робота в суботу, або Як провести відпочинок з користю	<i>О. Борисова</i>С. 11
Анонси подій	
Вітання з днем народженняС. 12

ПОЧАТОК НОВОГО ПЕРІОДУ, ПОЧАТОК ЯКІСНИХ ЗМІН!

До дня медика у ХНМУ відбулось декілька важливих подій.

14 червня урочисто відкрито сучасний інформаційно-бібліотечний комплекс нашого університету, розташований в навчально-лабораторному корпусі.

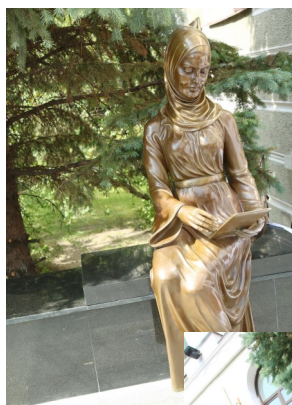
Скляні стіни й двері на всіх пунктах обслуговування створюють єдиний прозорий бібліотечний простір — читач вільно обирає місце для самостійної підготовки. Це надає користувачам комфортні умови для читання, групової та індивідуальної роботи, неформального спілкування, організації інтелектуального дозвілля й реалізації творчих проєктів.

До Наукової бібліотеки завітала голова Харківської обласної державної адміністрації Юлія Світлична та народний депутат України Ірина Луценко. Почесні гості гідно оцінили оновлений бібліотечний простір медичного вишу, який, до речі, укомплектовано сучасними підручниками, комп'ютерним та мультимедійним обладнанням. Юлія Світлична звернулась до присутніх з вітальним словом, у якому підкреслила важливість події і зазначила, що відкриття нового приміщення Наукової бібліотеки ХНМУ є частиною

розвитку харківської медичної школи; таким чином твориться історія, харківські традиції набирають обертів, і суспільство рухається вперед...

Не випадково в цей же день почесні гості мали ще одну урочисту місію — на сходах головного корпусу відкрити скульптурну композицію, присвячену інтернаціональній студентській родині. Розташували її саме тут, адже медичний університет об'єднав під своїм дахом представників усіх регіонів України й посланців 76 країн світу.

Ректор ХНМУ Володимир Лісовий у своєму вітанні підкреслив, що харківська медична школа найстаріша в країні і завдячує своїм розвитком саме студентству, а представлена скульптурна композиція відображає студентську молодь.

Автором проєкту є відомий скульптор, член Союзу художників України, заслужений художник України Катиб Сафар огли Мамедов, а всі фігури скульптурної композиції є контактними, що дозволяє усім бажаючим торкатися та фотографуватися з ними.

Редакція

ВИПУСК 2018

25 червня відбулась ще одна важлива подія в житті нашого університету — випуск 2018!

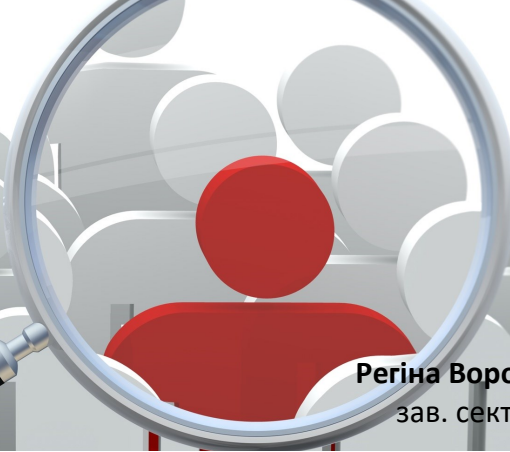
Ректор медичного університету Володимир Лісовий привітав випускників і дав напуття: «Сьогодні зворушливе свято, яке настає для нас кожного року, і завжди ми дуже хвилюємося... Наші випускники працюють у всіх куточках земної кулі і всюди примножують славу нашого університету, харківської вищої медичної школи, міста Харкова, Слобожанщини, України. Сподіваюсь, що ви також завжди будете гордо нести звання випускника Харківського національного медичного університету і пишатися тим, що закінчили саме наш виш».

Колектив бібліотеки щиро вітає наших випускників! Бажаємо всім нових обривів, широких можливостей, любові й відданості обраній професії!

За матеріалами сайту:

<http://www.knmu.kharkov.ua/>

Регіна Вороніна,
зав. сектором

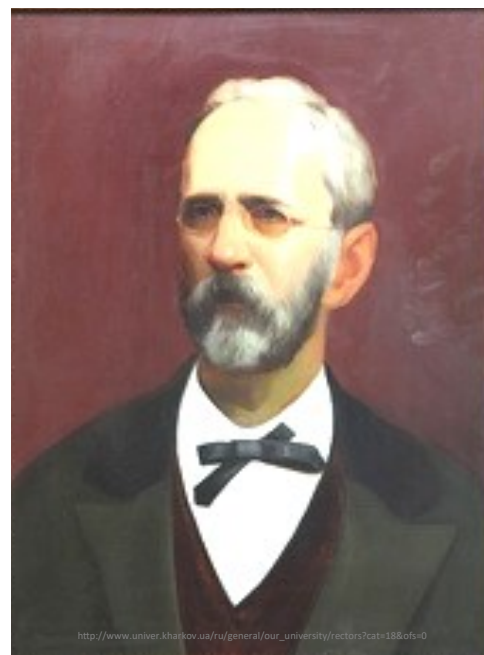
Перший серед фізіологів на теренах України (до 185-річчя з дня народження видатного фізіолога Івана Петровича Щелкова)

Для розвитку медичної галузі необхідною є постійна підтримка лабораторних досліджень фундаментальних і спеціалізованих наук. Певна річ, науковці, які роблять значні відкриття, стають відомими професійній спільноті, відзначаються в історії медицини. Одним із таких наукових велетнів, ім'я якого славиться й шириться, досі є наш співвітчизник, фізіолог, професор, ректор Імператорського Харківського та Варшавського університетів Іван Петрович Щелков. Завдяки прогресивним баченням (на той час) та скрупульозності у будь-якій розпочатій справі вченому вдалось підняти престиж галузі на щабель вище з кожним роком його практичної діяльності.

Деякі факти про Івана Петровича: народився 5 березня (за новим стилем) 1833 р. у Харкові, у сім'ї купця. Спочатку навчався вдома, а потім продовжив здобувати освіту у Другій Харківській гімназії, яку закінчив у 1850 р. на відмінно. Подальший крок — без вступних випробувань при наявності золотої медалі медичний факультет Харківського університету, який також закінчив у якості відмінника навчання (1855 р.). Того ж року почалась дворічна практика Івана Петровича як помічника ординатора при хірургічній клініці та паралельна підготовка до написання й подальшого захисту дисертаційної роботи. Цей

захист став значною подією не тільки у житті Щелкова, а й взагалі у наукових колах тогочасного Харкова. По-перше, написана «Anatomica et physiologica apparatus urinarii in animalibus vertebralis descriptio» — латинською мовою («Анатомічний та фізіологічний опис сечового апарату хребетних тварин»). По-друге: публічний захист роботи відбувся 5 травня 1857 р. у формі диспуту, на який особисто ректором університету були спеціально запрошені представники вишуканого товариства — архієпископ Філарет і князь Ф.Г. Галіцин. За підсумками диспуту лікар І.П. Щелков був вшанований ступенем доктора медицини того ж року.

Після блискучого захисту та здобуття ступеня Івана Петровича направили на стажування до Європи. Там впродовж чотирьох років здобував передовий досвід кафедр фізіології у клініках Відня, Праги, Берліна і Парижа, а керівниками його стажування у той період були знані світила медицини — Е. Брюкке, Д. Лямбль, Е. Гопее-Зейлер, К. Людвіг. Як результат цього довготривалого закордонного відрядження ординатор І.П. Щелков отримав фундаментальну підготовку для подальшої педагогічної та науково-практичної діяльності, а також сприяв впровадженню європейської медичної науки у вітчизняних університетах.

Щелков Іван Петрович
(1833-1909)

Незважаючи на помітний авторитет Івана Петровича після відрядження, просувань у кар'єрному зрості не спостерігалось, і він залишався навіть без закріпленої посади, так як обіцяну ад'юнктуру він не отримав з причин її скасування. Все вирішив випадок: рада Київського університету мала намір запросити І. Щелкова в якості ординарного професора, відправивши відповідний запит до Харківського університету. Щоб утримати такий цінний кадр, рада медичного факультету у Харкові нашвидкуруч обрала та затвердила Івана Петровича на посаду ординарного професора кафедри фізіології та загальної патології.

Перші кроки його викладацької діяльності припали якраз на час введення нового університетського уставу 1863 р., який затверджував статус фізіології та загальної патології у якості самостійних дисциплін із закріпленням на окремих кафедрах. Ця подія стала поштовхом для визнання фізіології одною із основоположних медичних наук та початку організації вченим власного фізіологічного кабінету, який в подальшому трансформувався у першу фізіологічну лабораторію на теренах України та Російської імперії.

Труднощі спіткали молодого викладача майже з першого дня існування кафедри: попередник Щелкова, професор І.О. Калініченко, який довгий час викладав фізіологію, хоча й був розумною та широко обізнаною людиною, під час читання лекційного матеріалу обмежувався лише енциклопедичними даними з підручників по фізіології. Це не відповідало ні новому статусу дисципліни на медичному факультеті, ні сучасному стану науки взагалі. Говорячи про матеріально-технічну базу, то вона була відсутня взагалі. Тому Івану Петровичу необхідно було оперативним чином не тільки знайти приміщення для розміщення кафедри, а й медичне обладнання та спеціальну навчальну літературу, скласти список рекомендованих посібників для вивчення дисципліни. Спеціальну апаратуру для новостворюваного фізіологічного кабінету, яку привіз із свого закордонного відрядження, професор надав сам. У рік створення кафедри фізіології на її організацію та закупівлю необхідного обладнання було виділено майже 2 тисячі рублів сріблом, але цього виявилось замало... Як бувалий механік і складув, професор часто власноруч створював прилади, які слугували для викладання та наукових цілей. І. Щелков не тільки змінив стиль викладання з суто теоретичного та книжкового на

впровадження у програму курсу фізіології систематичних лабораторних занять. Йому вдалось створити на пустому місці хоча й невелику, але досить оснащену дослідницьку платформу, яка не мала собі подібних.

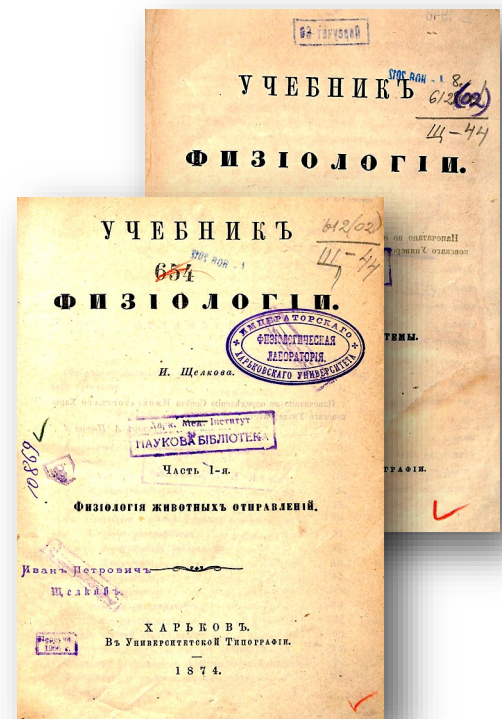
Спеціальні експериментальні дослідження у фізіологічній лабораторії стали гучною новиною на факультеті, несучи наукову жвавість, таку потрібну на той час. Саме в цій лабораторії під керівництвом І.П. Щелкова було сформовано перше коло харківської школи фізіології. Поєднуючи в собі якості великого спеціаліста та прекрасного педагога він зміг підготувати до наукової діяльності багатьох своїх учнів: І. Мечников, М. Білецький, С. Алферов, Г. Гіршман. Одним з найперших помічників у створенні та розбудові цієї титанічної справи став студент В. Данилевський та багато інших, що продовжили вже власні порівняльно-фізіологічні дослідження.

Багаторічні дослідження Івана Петровича з проблем біохімії та фізіології м'язів у русі у сукупності з прогресивними думками природознавця відбилися у методологічно-обґрунтованих главах його підручника з фізіології, що став першим навчальним посібником з цієї дисципліни на теренах українських земель (1871 р.). Видання складалось з трьох частин, які широко та поетапно розкривали фізіологію тварин. Деякі з них наявні у фонді нашої бібліотеки*.

Багатостороння особистість та небайдужий до студентства педагог І. Щелков опублікував декілька робіт, які стосувались проблем університетської освіти. Це, в першу чергу:

«Изъ истории Харьковскаго университета» (1890 р.) та «Записки по физиологии» (1871-1880 рр.).

Визнаний, прекрасний, авторитетний педагог та кмітливий організатор, Іван Петрович був обраний спочатку деканом медич-

ного факультету (1867-1881 рр.), проректором (1881-1884 рр.), а в подальшому — ректором Харківського університету (1884-1890 рр.) та ректором Варшавського університету (1892-1894 рр.).

Остання публікація в його науковій діяльності висвітлювала проблеми археології, давньої культури та писемності Харківщини, написана на основі особистих спостережень та аналізу літературних джерел, датується 1900 роком. І.П. Щелков пішов з життя на 76-му році життя, залишивши по собі величезну науково-педагогічну та експериментально-прикладну спадщину, яку й досі використовують студенти-медики та дослідники фізіологічних процесів живих організмів.

Використані джерела:

1. Аржанов Н. П. Забытая история. Иван Щелков [Электронный ресурс] / Н. П. Аржанов // Провизор. – 2005. – №22. – Режим доступа : http://www.provisor.com.ua/archive/2005/N22/art_29.php
2. Черников Ю. Т. Заслуженный профессор Иван Петрович Щелков 1833-1909: научное издание / Ю. Т. Черников. – Харьков, 1996. – 119 с.
3. Щелков Иван Петрович [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <https://clck.ru/DmZCJ>
4. Щелковъ (Иван Петрович) // Энциклопедический словарь Брокгауза и Ефрона / издатели Ф. А. Брокгаузъ, И. А. Ефронъ. – Санкт-Петербург : Типо-Литографія И. А. Ефрона, 1904. – Том 79. Шуйское – Электровозбудимость. – С. 57.

*Праці І. П. Щелкова у фонді раритетних видань Наукової бібліотеки ХНМУ

1. Учебник физиологии. Ч. 1. Физиология животных отравлений (Харьков, 1874).
2. Учебник физиологии. Выпуск 1. Физиология нервной системы (Харьков, 1871).

Читання зі смаком

Наталя Рудько,
провідний бібліотекар

Олена Неботова,
зав. сектором

Оковы для тела

На протяжении многих столетий благодарные потомки преклоняются перед умом, прозорливостью, способностью осмысливать знания и делать выводы этого человека. Абу Али Хусейн ибн Абдаллах ибн Сина (Авиценна). Кем он был? Математики считают его известным астрономом и математиком! Литераторы — поэтом и писателем! Геологи — теоретиком геологии! Музыканты — теоретиком музыки! Философы — великим мыслителем! Врачи говорят, что он великий врач! Труд Авиценны «Канон врачебной науки» (شريعة العلوم الطبية) — вершина медицинской мысли средневековья. Многие позиции великого мыслителя о медицине звучат удивительно современно, пережили века и сохранили практическое значение в настоящее время.

Авиценна предлагал лечить не болезнь, а больного, рассматривать нарушения, возникающие в организме, во взаимодействии с окружающей средой. В процессе лечения придавал значение мобилизации внутреннего потенциала больного, защитных сил его организма, при трактовке состояния больного исходил из наличия тесной связи причины и следствия. В искусстве сохранения здоровья рекомендовал уделять основное внимание 7 факторам: уравновешенности натуры; выбору пищи; очистке тела от излишков; сохранению правильного телосложения; улучшению того, что вдыхается через нос; приспособлению одежды; уравновешенности физического и душевного движения. Все это соответствует современным представлениям о здоровом образе жизни.

В настоящее время для многих людей актуальной является тема лишнего веса. В главе «завершаю» (3 том, С. 155) можно узнать о взгляде великого целителя на тучность и возможности преодолеть эту проблему. Брать или не брать его рецепты на вооружение — пусть каждый решает для себя сам. Но узнать, какие средства использовали люди в начале XI века в борьбе с лишним весом, будет интересно...

Автор не оставляет человека без надежды и в следующей главе «Способы вызвать похудание», читатель может ознакомиться с советами великого лекаря о снижении лишнего веса...

Ибн Сина Абу Али. Канон врачебной науки : в 3-х частях. Ч. 3. / сост. У. И. Каримов, Э. У. Хуршут. — Москва : Изд-во МИКО «Коммерческий вестник», 1994. — 232 с. — [С. 163-166].

Отрывок из произведения:

...Чрезмерная тучность — это оковы для тела, [мешающие] двигаться, подниматься и распорядиться [собою]...

...Не достигает [сосудов] и веяние воздуха, и у таких людей портится натура пневмы и они должны опасаться, что кровь тоже устремится в узкое место, и нередко разрываются у них внезапно сосуды, и это убивает. При таких обстоятельствах и во время, предшествующее этому, возникают у них стеснение дыхания и перебои, и должно тогда исправлять дело кровопусканием; подобные ЛЮДИ вообще подвержены внезапной смерти. Вообще ГОВОРЯ, смерть быстрее приходит к полнотелым, далеко зашедшим в отношении тучности, особенно к тем, кто располнел в начале жизни, ибо сосуды у них тонкие, сдавленные...

...Человек не достигает большой степени тучности, если натура у него не холодная, и поэтому [тучные] люди не рожают детей и не производят потомства, и семя у них скудное. Тучные женщины тоже не зачинают, а если и зачинают, то выкидывают; страсть у них тоже слабая...

...Режим для истощения противоположен режиму для утучнения. Он заключается в уменьшении питания, в посещении бани и сильных физических нагрузках после еды с удлинением промежутков [между приёмами пищи], назначение яств из рода не питательных или из категории сухих. Острых или солёных, вроде чечевицы, и кислых приправ с уксусом. Хлебом для таких людей пусть будут сухари и ячменный хлеб, и пусть будет в их вареве много горячих пряностей...

...Таких больных следует обременять усиленными физическими упражнениями, ибо это производит на соки тройное действие, и каждое из них вызывает похудание. Одно из них — это разжижение сока...

...Баню надлежит посещать натошак, и баня должна быть воздушная, потогонная, а не водяная, увлажняющая...

...Далее, после бани не нужно торопиться поесть; лучше потерпеть и полежать или подвигаться и заняться физическими упражнениями, а потом опорожниться и поесть немного чего-нибудь...

АСКОРБІНКА ДЛЯ ДУШІ

– З чим любите пити каву? З цукром, молоком, корицею?

– Ми надаємо перевагу книзі!

Усі книжки, представлені в рубриці, ви завжди зможете прочитати, взявши їх в нашій бібліотеці на абонементі художньої літератури.

Ольга Сохар,
бібліотекар 1 кат.

Дар'я Івашова,
бібліотекар 2 кат.

Кращі книги всіх часів

Всім відомо, що по-справжньому гарна книга здатна подарувати читачеві масу свіжих вражень, надихнути його, відвернути від повсякденних турбот. Якщо раптом вам стало сумно або самотньо — на полицях бібліотеки неодмінно знайдуться книги, які гарантовано підвищать рівень щастя й радості. А є й такі, що зачеплять за живе, посприяють усвідомленню дійсності, підштовхнуть вперед. І, до речі, в кожній з них приховується смачна філософська начинка. Читайте і насолоджуйтеся!

Ильф Илья **«Золотой теленок»**

Ильф Илья. Золотой теленок / И. Ильф, Е. Петров. – Москва : Полигон, 1992. – 282 с.

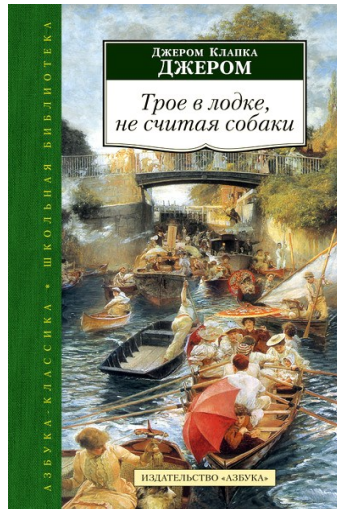

Впервые читатель знакомится с главным героем на страницах романа И. Ильфа и Е. Петрова «Двенадцать стульев». «Золотой телёнок» — продолжение приключений великого комбинатора, идейного борца за денежные знаки, командора автопробега и прочая, прочая — Остапа Бендера. Узнаваемы типажы, фирменный авторский стиль, виртуозный язык, конечно же искрометный юмор — это уникальный роман, многократно переиздаваемый, переживший не одну кино- и теле-экранизацию.

Бібліотерапевт 2018 № 6(45)

Джером Клапка **«Трое в лодке, не считая собаки»**

Джером Клапка. Трое в лодке, не считая собаки / К. Джером. – Москва : Художественная литература, 1989. – 192 с.

Идет время, сменяются эпохи, но читатели по-прежнему не могут оторваться от совершенно невероятной истории путешествия трёх беззаботных английских джентльменов, пустившихся в плавание по Темзе со своим любимцем — фокстерьером Монморанси. Забавные недоразумения, веселые коллизии и полные комизма ситуации, из которых герои выходят, неизменно сохраняя истинно британское чувство собственного достоинства, и сегодня поражают оригинальностью и неувядающим юмором.

Слоньовська Жанна **«Дім з вітражем»**

Слоньовська Жанна. Дім з вітражем / Ж. Слоньовська ; ред. М. Кіяновська ; пер. з пол. А. Поритко. – Львів : Видавництво Старого Лева, 2015. – 224 с.

Роман — переможець конкурсу польського видавництва «Знак» «Literanova», обраний з-поміж тисячі рукописів. У «Домі з вітражем» є багато історій, багато політики і багато любові. Пронизлива сумна книга. Історія життя жінок чотирьох поколінь. Те, що спочатку здається дивиною, потім відкривається як життєва трагедія. Як легко матері руйнують життя своїх дочок. І як легко дочки дозволяють це робити. Все відбувається на тлі історично важливих подій: у кожній жіночій історії своя епоха, і кожна з нею тісно пов'язана.

Марина Заговора,
бібліограф 2 кат.

Місяць білих ночей, квітучих трав, співочих птахів...

Першими календарями прийнято вважати сонячний календар Древнього Єгипту або сонячно-місячний календар Вавилону. Їх основою були періодично повторювані цикли релігійних свят.

У Стародавньому Римі, ще до нашої ери, існував сонячний календар, який складався з місяців, які спочатку мали тільки номери, а згодом отримали назви, пов'язані з іменами римських богів та імператорів. На теренах нашої Батьківщини теж існував народний календар. Наші предки підраховували час днями, об'єднуючи цей рахунок у невеликі періоди (тиждень, два тижні, 40 днів, місяць тощо), враховуючи таким чином співвідношення усього річного циклу з астрономічними та природними явищами. Ними, на думку деяких дослідників, були дні сонячного рівнодення і сонцестояння — слов'янські свята Масляна, Купала, Овсень та Коляда. Першу спробу модернізувати давні календарі запровадив Гай Юлій Цезар, на честь нього — Юліанський календар, (використовувався в Україні до 1918 р.). З Початком Хрещення Русі давньослов'янський календар поступово зникає, таким чином церква намагалася викоринити язичництво. Але основа календаря складатися з місяців збереглася, як і початок року — у стародавніх римлян і наших предків він починався з Березня.

Вже у новітню епоху ми користуємось Григоріанським календарем

(заснований Папою Римським Григорієм XIII у 1582 р.) та святкуємо початок року 1 січня.

Хочу розповісти про перший місяць літа — червень. За народним календарем він вважається одним з найважливіших, з багатьма релігійними та фольклорними святами, сином весни та юною порою року. В давні часи його називали Юніос, в честь богині шлюбу — Юнони — володарки небес, дружини Юпітера. А в народі червень — полудень, рум'янець, різноцвітть, сінокісник, перволіть. Про походження найменування першого літнього місяця існує найбільше міркувань. Дехто вважає, що назва пішла після масового цвітіння маку і півонії, інші стверджують, що назва походить від зачервонілих суниць та черешень або від найяскравішого світіння сонця. Адже, з 20 по 22 червня настає період найвищого сонцестояння, коли день перевершує ніч. Деякі вчені пов'язують назву з масовим ростом городніх та садових черв'яків і гусені. Інші дослідники вважають, що своє ім'я місяць отримав від найактивнішого плодіння личинок бджолоїної матки.

Існують і інші мало знайомі назви цього місяця, такі як: кресень, гедзень, червоний місяць, гнилець та ізок, що в перекладі означає коник-цвіркун (в цьому місяці їх найбільше). Назва «кресень» пішла від слова «кресати» вогонь, запалювати купальське вогнище, адже, за

старим стилем, свято Івана Купала раніше святкували у червні.

Найбільш зрозумілим поясненням назви є її походження від червця — сокоживної комахи — кошенілі. Фарбу з неї вважали унікальною та цінували за колір і практичну якість, адже вона не вигорала на сонці й не змивалася водою. Нею фарбували вовну, ткацькі вироби, добавляли у виготовлення жіночої пудри, але найбільше її використовували для фарбування військових трофеїв, зокрема, козацьких прапорів. Ще наші пращури змушені були давати київським князям по ложці червця з сім'ї, а візантійські купці за фарбою відправляли до Києва цілі каравани. Вважається, що саме розповсюдження цього промислу послугувала назві місяця.

Використані джерела:

1. Назви місяців їх походження [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://clck.ru/DnskT>
2. Три літні місяці [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://clck.ru/DnsmS>
3. Червень – первісток літа [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://clck.ru/Dnsmx>

Хроніка подій

Квест «Фантастичні хвороби»

Що, вже не цікаво просто перечитувати конспекти, готуючись до іспитів? То хутчіш на квест!

Та не аби який, а за мотивами КРОК-1; мета — оновити знання з основних дисциплін та весело провести час! Саме такий захід під назвою «Фантастичні хвороби та де вони мешкають» ініціювало студентське самоврядування за підтримки профільних кафедр та Наукової бібліотеки ХНМУ! Креативні локації та завдання були покликані перевірити знання майбутніх медиків і визначити їх кмітливість: як допомогти потерпілому при тепловому ударі, як зробити правильно перев'язку,

провести незвичайні експерименти з мікробіології. Співробітники бібліотеки стали «майстрами трьох локацій», які були покликані перевірити знання студентів з анатомії — відтворити будову м'язового трикутника шиї, дати правильні відповіді на всі питання

вікторини з фармакології та розгадати невеличку таємницю ДНК... Всі учасники отримали сертифікати, подарунки та яскраві, незабутні емоції!

Регіна Вороніна,
зав. сектором

Тематична виставка «Рак молочної залози — фактори ризику»

Рак молочної залози посідає перше місце в структурі онкозахворюваності жінок в усьому світі, складає близько 19% від усіх діагностованих злоякісних пухлин. За останні 40 років відсоток випадків раку молочної залози збільшився втричі, в Україні кожна десята жінка потерпає від цієї хвороби. Ось чому питання етіології, ранньої діагностики,

лікування та профілактики набувають особливої актуальності.

У читальній залі Наукової бібліотеки (пр. Науки 4, корпус «Б») діє виставка «Рак молочної залози — фактори ризику». Запрошуємо ознайомитися з першоджерелами!

Лариса Скрипченко,
провідний редактор

Кохати, втрачати, але все ж таки сподіватись!

(до 120-річчя від дня народження Е. М. Ремарка, німецького письменника)

Сюжети своїх творів письменники часто беруть із власного життя: так вони трансформують особисті думки чи приклади вирішення питань, які далися їм дуже важко. Класик ХХ століття та представник втраченого покоління Еріх Марія Ремарк є одним із кращих знавців душевних переживань закоханої молодої людини, бо сам пережив подібне й не раз. У його славнозвісних творах «Три товариші», «Тріумфальна арка», «Позичене життя» та інших саме трагічне кохання є однією з провідних тем.

Вибір мізансцени «кохання на тлі війни», яке найчастіше закінчується трагічно, не випадковий. Ще на початку Першої світової війни Ремарк отримав складне поранення від уламків гранати, яке поклало молодого солдата на госпітальне ліжко до кінця воєнних дій. Щодо кохання, то велику роль у побудові жіночих образів та їх психологічних портретів зіграли кохані самого автора. У романі «Чорний обеліск» Ремарк змальовує досвід власної викладацької діяльності, а натхнення для створення образу невиліковно хворої Патриції з роману «Три

товариші» автор черпає у відносинах з першою дружиною Ільзою, яка довгі роки тяжко страждала на сухоти. Стосунки з цією жінкою у письменника не були такі трагічні, як у Пат і Роберта в романі, але ліризм історії дає надію на подальше щасливе майбутнє, незважаючи на особисті втрати й мінливість буття — наслідки Першої світової війни. Ще один яскравий жіночий образ у творчості, створений Е.М. Ремарком у відповідь на особисту драму — це актриса Жан-Маду. В цьому випадку автор втілює на папері несамолюбиві відносини з голлівудською актрисою Марлен Дітріх: вони закінчилися дуже болісно для письменника, стали причиною багаторічної депресії та дали поштовх для написання історії кохання німця, якого переслідує уряд рідної країни, і що запам'ятовується читачеві на довгі десятиліття... Останнє та найпалкіше кохання Ремарка стало для нього доленосним: ще одна голлівудська актриса Полетт Годар підтримувала його як друг у складні часи, стала музою, яка за його власними словами впливала на нього позитивно у всіх аспектах, їй він присвятив

Еріх Марія Ремарк
(1898-1970)

роман «Час жити і померати». Ставши дружиною, Полетт до кінця життя доглядала важкохворого Еріха і була вірною супутницею, на яку він так довго чекав.

На особистому прикладі Еріх Марія Ремарк довів, що трагічні історії кохання не бувають випадковими, стають ідеями для приголомшливих сюжетних ліній, а омріяне щастя все ж таки отримує кожен, хто боровся та сподівався на нього.

Регіна Вороніна,
зав. сектором

Кладяць книжкової мудрості

«...Тільки якщо остаточно розстанешся з человеком, починаєш по-настоящому інтересуватися всім, що его касається. Також один из парадоксов любви...»

Ремарк Э. М. Черный обелиск : роман / Эрих Мария Ремарк // Черный обелиск; Жизнь взаимы. — Москва : Книга и бизнес; Кром, 1993. — С. 3-356.

Робота в суботу, або Як провести відпочинок з користю

Неодноразово натрапляла в мережі на картинку з написом ↓

**- Какие способы психологического насилия вы знаете?
- Суббота - рабочий день**

Може, з одного боку, це і насилля, особливо для тих, хто працює п'ять днів на тиждень. А з іншого — це ще один день у тижні, щоб побачити своїх колег.

Отож, йдемо працювати.

Години робочої метушні пролетіли так швидко, що, навіть, незчулися коли і день добіг кінця. Та додому якось зовсім не хотілося йти.

Тому було прийнято рішення — влаштувати прогулянку хвилинок так на 30-40. Та сталося не так, як гадалося. Хвилинки переросли у повноцінний 4-часовий музичний забіг. Чому саме музичний, запитаєте? Та про все по порядку.

Вийшовши з університетського подвір'я, ми з колегою поцікавилися у одного пана, що він читає. Скажу чесно, з моїм гуманітарним складом розуму збагнути це важко. Адже медицина не кожному під силу. Після його пояснювальних розповідей про лікарів та хворих, ми звернулися до нього з проханням сфотографуватися. Не очікували, що він так швидко погодиться! ↓

Далі дорога пролягла через парк Шевченка, майдан Свободи, через вулиці Чернишевську, Ярослава Мудрого, Свободи, Дарвіна, Гршмана, Римарську, Пушкінську, Бурсацький узвіз...

Йдучи однією з цих вулиць, зустріли саксофоніста, який, начебто, сам запрошував зробити з ним фото. ↓

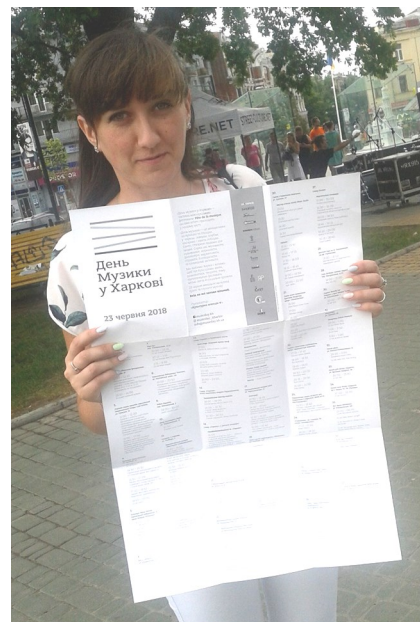

То чого ж не погодитись, адже не кожного дня можна зустріти на вулиці талановитого музику. Дивлячись на зроблене фото, у пам'яті почали спливати відомі на весь світ імена його колег-саксофоністів: Стен Гетц, Луї Армстронг, Фаусто Папетті, Василь Петрусь та інші. До речі, це було перше «музичне» фото, зроблене в цей день. Подякували та рушили далі.

Дійшли до станції метро Архітектора Бекетова. А там, серед семи чудес Харкова, нас зустріла дівчина та запропонувала зануритися в музику. Виявилось, що ↓

Вона люб'язно розповіла про цей захід і вручила нам карту ↓

І тут почалося... підбір маршруту, музики, виконавців... А так, як карта музичної павутини була одна на двох, вирішили не сперечатися і піти однією дорогою... У різних куточках маршруту лунала різноманітна музика. Але з яким захопленням та ніжністю її виконували! Це потрібно було бачити. Бачити та відчувати разом з виконавцями їхні емоції... Все це дійство заворожувало.

Ми забули, що на вулиці спека, що можуть боліти ноги та й взагалі, що ця субота — робочий день. Просто хотілося почути музику... Більше музики...

Оксана Борисова,
провідний бібліотекар

ЗАПРОШУЄМО ОЗНАЙОМИТИСЬ З ВИСТАВКАМИ:

«Роздуми про сенс буття»

(135 років від дня народження Ф. Кафки, австрійського письменника) – з **03.07.18**

«Шепіт пустелі крізь художнє слово»

(100 років від дня народження Д. Олдріджа, англійського письменника) – з **10.07.18**

«Духовна єдність народу»

(до 1030-річчя Хрещення Київської Русі-України) – з **28.07.18**

«Національна символіка»

(до Дня Державного Прапора України) – з **23.08.18**

«Мить, яку так чекали»

(до Дня визволення Харкова від нацистських окупантів) – з **23.08.18**

«Вибір українського народу»

(до Дня незалежності) – з **24.08.18**

«Ішемічний інсульт: діагностика та нові можливості лікування» – липень 2018

Місце експозиції: Читальна зала Наукової бібліотеки

(проспект Науки 4, корпус Б)

Ліонс

*Вітаємо співробітників бібліотеки
з ювілеєм та днем народження
у червні!*

Заговору Марину!

*Жадан Мланну!
Камлик Ірину!
Сердюк Наталію!
Муліку Ольгу!*

Контакти:

м. Харків,

пр. Науки, 4

тел. (057)7077289

моб. (097)9937709

e-mail: biblio-t@ukr.net

Редакційна колегія:

Киричок І.В. (гол. ред.)

Русанова О.А. (відп. ред.)

Тесленко К.М.

Гаєва Н.Д.

Вороніна Р.В.

